

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 8. [i.e. 9.] Quam seriam sollicitudinem, in exequendis mandatis suis,
Deus exigat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

tonius, cum suis, latebat, in abditissimo montis loco; quem ipsum, ne dum ipsos, præter ipsos nemo nouerat. Quare neque experti, neque qui senectâ erant ætate, consilium viæ exigenti potuerunt respondere. Et tamen (ô Iudicia Dei!) nondum satis egit, qui consilium non inuenientibus, aut in longum differentibus, sat se egisse arbitratur. Quis non putaret, talem excusatum? quis non somnium inane fuisse, interpretaretur? Nesciebat locum, non nouerat homines; post accuratam inquisitionem, ne diuinare quidem potuit, vbi inuenirentur. Et facile fortasse etiam erat diuiti, ventis tradere mandatum liberalitatis.

§. IX.

Quam seriam sollicitudinem, in exequendis mandatis suis, Deus exigit?

Itaque curâ eleemosynæ largiendæ omni seposita; securus sui, nocte altera quieuit. Sed non quieuit Deus, qui sæpe angustijs plagisq; homines adigit ad bene agendum. Adest ergo iterum Angelus, nec iam mitibus atque amicis, sed sæuis, indignantibus & minantibus verbis vrget torpentem ad seriam mandati executionem; ac, ne denuò somnium esse existimet, addit verbis acribus gra-
uia

uia verbera, & ictibus confirmat sermonem. Tum verò ille se è plumis actutum proripit, rursúmque, & familia omni, & vicinis undique citatis, consilium non iam rogat, sed flagitat; iubetque, per alios quoscunque, sedulo inquiri in habitationem Eremitarum, si ipsi nesciant. Verbis vim lachrymæ addiderunt; lachrymas autem non de nihilo cadere, ostendebant nondum obductæ cicatrices; ab Angelo percussente, relictæ. Multum agitata est quæstio. Nescientibus cunctis; nec viam consulendi inuenientibus, vnus diuina luce perfusus in hæc verba est locutus. Etsi mihi & viri illi, & eorum sedes incognita est, fortasse tamen consilium suggeram haud infalubre. Sunt tibi cameli septuaginta; his onera impone, & quicquid ad vitam seruorum Dei sustentandam necessarium est, è clitellis suspende: tum id facito, quod olim Philisthæi, iuxta consilium suorum Sacerdotum; nam tollentes duas vacas, quæ lactabant vitulos iunxerunt ad plaustrum, vitulosq; earum concluderunt domi. Et posuerunt arcam Dei super plaustrum, & capsellam, quæ habebat mures aureos, & similitudines anorum. Ibant autem in directum vacce, per viam, quæ ducit Bethsames, & itinere

1. Reg. 6:
10.

re uno gradiebantur, pergentes, & mugientes: & non declinabant neq; ad dexteram, neq; ad sinistram. Pari pacto tu cibarijs camelos onera, solósque, & duce destitutos, viæ committe. Quod si diuina hæc est voluntas, vt tuis opibus Ascetæ isti alantur, camelos tibi incolumes, eodem numero, remittet. Sin ab Orco tibi horum animalium iactura imminet, fatiùs est iumenta perdere, quàm vitam. Qui enim te flagellauit, vt moneret duntaxat; vt puniat, penitus occidet. Dixit, & persuasit. Nec opulento tantùm illi, sed omnibus pariter, qui aderant, sententia probata est.

§. X.

Camelorum, in summa inedia, absq; duce, commeatum Dei seruis portantium prodigiosum iter.

Nullâ morâ interposita, educuntur è stabulis septuaginta cameli clitellati, horum quinque fæno & auenâ in dorsum alligatâ, ceteris sexaginta quinque humanus varij generis cibus est superiniectus; ita non solùm Dei seruis, sed ipsis etiam bestijs, qui illis seruierant, esca est suppeditata. Sic instructos septuaginta camelos, atque in via constitutos, non sine singultu fletuque, coelesti

custo-